

Nødvendigheden herfor nu skulde være tilstede, tror jeg ikke, at det ærede Medlem tør paastaa (Modsigelse). Ja, det er muligt, at han kan paastaa det, men saa staar han vist ogsaa paa et noget særegent Standpunkt. — Hvad disse Vædringsforslag angaar, da skal jeg ikke motivere eller forsvare dem; thi jeg tror, at de forsvare sig selv, og at denne Debat nu maa siges at være nogenlunde udkæmpet. Jeg skal kun lige overfor den ærede Ordfører bemærke, at det slet ikke falder mig forunderligt, at det er ham meget om at gjøre, at faae Flertallet af Byerne for sig, thi han har selv sagt, at vi skulle høre efter, hvad Vedkommende siger; men her kunde han dog ikke faae det ud af Papirerne, hvor Meget han end grandstede i dem, thi der er kun 14 for og 24 imod, hos 5 vare Meningerne delte og Andre have erklæret sig snarere imod end for. Saaledes er Resultatet; hvorledes dette kan blive et Flertal, er mig usatteligt, men jeg kan vel forstaa den Bægt, som den ærede Ordfører kunde lægge paa, at Flertallet virkelig var paa hans Side. Hvad det angaar, at han vedbliver at paastaa, at vi ere Modstandere af Bevillingsvæsenet, saa siger jeg: Hvad er Bevillingsvæsenet? Men lader os gaa den Vej, som det ærede Medlem vil have, lader os ogsaa ophæve Bevillingerne lige saa godt paa dette Punkt. Dersom det ikke var Byerne saa stærkt imod, indrømmer jeg, at det var det Korrekteste, og at det var den rette Vej; det var nemlig Snøbekommen mod Byerne, der var Grund til, at Forslaget blev stillet, som det oprindeligt blev. Det er en anden Sag at være imod Bevillingsvæsenet ved Brandevinshandel; der er paa dette Punkt, forekommer det mig, ikke nogen virkelig Lighed tilstede. Dersom § 12 bliver vedtaget i den Skikkelse, hvori den nu er, holder jeg mig overbevist om, at man i den allernærmeste Fremtid bliver nødt til at komme med Forandringer og Rettelser i dette Lovforslag. Efter den Vej, som det andet Thing gik, da Sagen var til Forhandling der, tvivler jeg for min Part ikke om, at denne Vædring vil møde Banfælgelighed, men i Overrigt vil jeg sige, at dersom Lovforslaget vedtages med § 12, som den nu er, er det i mine Tanker saa fordærligt, at jeg ikke kan Andet end stemme imod det. — Det er mig usatteligt, at det ved Vædringsforslaget under Nr. 1 skulde blive tvølsomt, at Medlemmerne af en Forbrugsforening skulde blive stættepligtige; thi, naar der staar, at til Næringsdriften skal ikke henregnes Fordeling blandt Medlemmerne, saa kan man ikke sige, at der staar: „skal henregnes“; det er mig en uforstaaelig Ting. Naar det ærede Medlem ogsaa synes saa underlig om dette Vædringsforslag, saa skal jeg kun bemærke, at det er det ærede Medlem fra Thinget (Lund) saa vel som Indenrigsministeren, der have givet Anledning til, at Vædringsforslaget er blevet stillet. Indenrigsministeren har i det andet Thing sagt, at, hvad enten det er en

Kjøbmand, der nedsetter sig som saadan, eller det er flere Medlemmer, som slaa sig sammen om paa denne Maade at erhverve sig Indtægt, er det Næringsdrift. Saaledes har Indenrigsministeren udtalt sig i det andet Thing; hvis vi derfor ikke skulde være komne med dette Vædringsforslag, skulde han have sagt os det, netop da der forrige Gang blev lagt Bægt paa, hvad han havde udtalt i det andet Thing; han skulde have sagt, at det ikke var hans Mening, saa havde vi muligvis været fri for at stille dette Vædringsforslag.

N. Jensen (Standerborg Amts 2den Valgkreds): Naar jeg har begjært Ordet, er det kun for at gjøre en ganske kort Bemærkning til Vædringsforslaget under Nr. 1 til § 2. Efterat vi nu have hørt den ærede Ordfører fortolke denne Paragraf, kunde det særlig have Interesse for mig ogsaa at høre, hvorledes den ærede Minister vilde fortolke den. Jeg tror i Serdeleshed ikke, at det vilde virke stadeligt, om dette Vædringsforslag under Nr. 1 blev indsat; thi dersom en Forbrugsforening skal løse Næringsbevis, vil det med andre Ord sige, at saa bliver der aldrig nogen Forbrugsforening, idet de maa begynde med saa smaa Midler, at de ikke have Gøne til lige i Begyndelsen at komme ud med saa mange Penge. Og hvad er Forskjellen her; dersom 2 eller 3 — jeg vil tage for Landets Vedkommende — Gaardmænd slaa sig sammen, reise til Byen, kjøbe Varer og fordele dem mellem sig indbyrdes, have de Lov til det, men ikke forsaavidt de gaa videre og tage ubemidlede Folk med, idet man da vil beskætte saadanne Foreninger. Dersom man ikke kan faae sikker Betyggelse for, at disse Forbrugsforeninger ikke blive beskattede, naar de holde sig indenfor den Grænse, at de kun uddele til deres egne Medlemmer, kan jeg ikke stemme for denne Lov, og jeg vil derfor paa det varmeste anbefale de stillede Vædringsforslag til det høie Things Bevillie.

Indenrigsministeren: Jeg kan ikke værgе mig imod den Forestilling, at man driver disse Spørgsmaal til en Høide, som de paa ingen mulig Maade fortjene. Jeg maa i det Hele holde mig til, hvad den ærede Ordfører har sagt med Hensyn til, hvad Loven opstiller. Der er nogle af disse Vædringsforslag, som jeg ikke paa nogen Maade kan tage imod, og Resultatet vil altsaa ikke være det, at de med nogen god Villie ogsaa i det andet Thing skulde kunne gaa igjennem, thi det vilde dog være nødvendigt, at Loven kom tilbage her. Jeg sætter stor Pris paa at faae dette Lovforslag ud, ikke fordi jeg tror, at det i og for sig vil have nogen særlig Betydning overfor Omætningen i det Hele, men fordi jeg overhovedet ønsker, at man skal vise Kjøbstederne, at man er villig til at beskytte dem i de Rettigheder, som de have efter Næringsloven,